

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121260056
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121260056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: Q., zastúpený: G., proti žalovanému: Y., o zaplatenie 15.777,39 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12. januára 2022, č.k. 4Csp/28/2021-158, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - vo výroku II. a v závislom výroku o trovách konania - vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9 910,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9 910,96 eur od 25.03.2020 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 25,64%, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 524 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 - 4, § 3 ods. 1, § 563, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 2, § 9 ods. 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z., § 54a, § 101, § 100 Obč. zák., § 1 písm. a/, § 8 písm. a/ zák. č. 62/2020, článkom 8, § 149 CSP. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že U.. (banka) uzatvorila dňa 05.06.2017 so žalovaným, ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 12 000,- eur bankou dlžníkovi. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach úveru: druh úveru: bezúčelový úver, spotrebný úver na Čokoľvek, výška úveru: 12 000,- eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom: 21 839,79 eur, počet splátok: 96, výška mesačnej splátky: 227,51 eur, poplatok za poistenie úveru: 10,01 eur mesačne, ročná úroková sadzba 14,90 %. V zmluve sú uvedené aj tieto údaje, RPMN 17,81 %, odplata: 17,41 %, priemerná hodnota RPMN 9,68 % a termín konečnej splatnosti: 20.06.2025, splátky sú splatné vždy 20.dňa v mesiaci. V Čl. II bod 7 si zmluvné strany dohodli oprávnenie veriteľa úver zosplatiť, ak dlžník nespláca riadne a včas. Žalovaný úver čerpal, a to poukázaním finančných prostriedkov na číslo účtov uvedených v zmluve (Čl. I návrhu zmluvy). Dňa 02.12.2019 vyhotovila banka listinu adresovanú žalovanému, ktorú dňa 06.12.2019 prostredníctvom poštového podniku doručila žalovanému, ktorou listinou žalovanému oznamuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 01.12.2019 a vyzýva ho k úhrade celkom sumy vo výške 15 002,89 do 15 dní. Z prehľadu úhrad súd zistil, že žalovaný žalobcovi resp. predchodcovi žalobcu uhradil sumu 2 089,04 eur. Listom zo dňa 30.10.2019, ktorý banka dňa 06.11.2019 prostredníctvom poštového podniku doručila žalovanému banka oznamuje žalovanému že je ku dňu 30.10.2019 v omeškaní so splácaním pohľadávky zo zmluvy o úver č. XXXXXXXXXXXX vo

výške 4 453,06 eur. V tomto oznámení je uvedené, aby pohľadávku zo zmluvy uhradil žalovaný do 15 dní, zároveň bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Listom zo dňa 31.03.2020 banka oznámila žalovanému, že dňa 24.03.2020 pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX postúpila žalobcovi. Dňa 24.03.2020 uzatvorila banka ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, predmetom ktorej okrem iného (vyplýva z prílohy č.1) bolo aj postúpenie pohľadávky banky z vyššie uvedeného úveru na základ zmluvy zo dňa 05.06.2017 v sume zostatku pohľadávky s príslušenstvom celkom v sume 15 777,39 eur. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že vzhľadom na ust. § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch je úver poskytnutý na základe zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným dňa 05.06.2017 bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje správne údaje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa musia uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ uhradiť je v zmluve uvedená ako suma 21 839,79 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je táto suma t.j. celková čiastka pri dohodnutej výške mesačnej splátky 227,51 eur, výške mesačného poplatku za poistenie vo výške 10,01 eur a počte mesačných plnení 96 vo výške 22 801,92 eur. Zo znenia zmluvy je zrejmé, že v zmluve sa nachádza predformulovaný text o poistení úveru, avšak zmluva resp. návrh zmluvy vôbec nepredpokladá odmietnutie poistenia ako takého. I v žalobcom predloženej listine Štandardné európske informácie k zmluve o splátkovom úvere sa poplatok za poistenie k úveru považuje za súvisiace náklady, vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ tvoril poplatok za poistenie úveru súvisiaci náklad mal byť nevyhnutne poplatok za poistenie (vo výške 10,01 eur mesačne) zahrnutý pre účely výpočtu celkovej čiastky spojených s úverom (§ 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc z výšky celkovej čiastky úveru a výšky RPMN uvedenej v zmluve vyplýva, že suma poplatku za poistenie úveru na dobu 96 mesiacov do nákladov zahrnutá nebola, a celková čiastka úveru (a tým aj výška RPMN) bola vypočítaná nesprávne. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v úverovej zmluve je obligatórny údaj nesprávny, je v neprospech spotrebiteľa, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný po tom, ako mu bol na základe zmluvy poskytnutý dňa 05.06.2017 úver, finančné prostriedky vo výške 12 000,- eur, porušil svoje zmluvné povinnosti zo zmluvy, pretože poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas nesplácal, dostal sa do omeškania. Ďalej mal za preukázané, že banke U.. uhradil len sumu 2 089,04 eur, z ktorého dôvodu dňa 01.12.2019 spoločnosť U.. úver predčasne zosplatnila, ktorú skutočnosť žalovanému písomne oznámila, list zo dňa 02.12.2019 o splatení celého úveru doručila na adresu žalovaného dňa 06.12.2019, v ktorom žalovaného súčasne vyzvala na úhradu celého dlhu. Žalovaný nepreukázal, že si svoju povinnosť voči žalobcovi resp. právnenému predchodcovi dlh splnil, a preto žalobcovi patrí nárok na zostatok nesplateného úveru vo výške 9 910,96 eur (12 000 mínus 2 089,04). Pohľadávku z tejto zmluvy nadobudol žalobca a to na základe zmluvy o postúpení. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo popri priznanej istine zostatku úveru vo výške 9 910,96 i právo na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z neuhradenej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po dni ako nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení, t.j. od 25.03.2020. Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku-zosplateného úveru, t.j v čase od 16.3.2016 predstavovala výšku 0,00 % a preto výška úroku z omeškania je 5,00 % ročne. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v uplatnenej výške 5 % z priznanej istiny (zostatku úveru) od uplatneného dňa t.j. od 25.03.2020, ktorý deň preukazateľne nepredchádza dňu omeškania žalovaného s celým dlhom, na plnenie ktorého bol vyzvaný už listom zo dňa 02.12.2019 a vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania (žalobca si uplatnil úrok z omeškania z vyššej sumy) žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP s tým, že žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 9 910,96 eur s príslušenstvom (čo predstavuje 62,82 %) a v časti o zaplatenie 5 866,43 eur bol úspešný žalovaný (v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje 37,18 %) a preto žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 25,64 % (62,82 % mínus 37,18 %) pričom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a v závislom výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne skutkové a právne závery. Dôvodil, že výpočet postupcu v časti celkových nákladov, ako aj v časti ročnej percentuálnej miery nákladov považuje žalobca za správny a zákonný, t.j. vykonaným na základe príslušných zákonných ustanovení, na základe čoho nemožno podľa názoru žalobcu úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazoval na to, že žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od splatnosti prvej splátky dňa 20.07.2017 do konečnej splatnosti dňa 20.06.2025 vo výške 227,51 eur, s počtom splátok 96. Celková čiastka spojená s úverom predstavuje sumu vo výške 21 839,79 eur. Žalovaný požiadal o poistenie úveru a zaviazal sa tak mesačne uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 10,01 eur. Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 12 000,- eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 21 839,79 eur, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov. Poukázal na výpočet RPMN, z ktorého je zrejmé, že ročná percentuálna miera nákladov je 17,81 % (pri presnosti na 2 desatinné miesta). Poukazoval na to, že aj v prípade, ak by posledná splátka úveru nemala byť tvorená zostatkom pohľadávky, ale mala byť vo výške 227,51 eur (čo však žalobca nepripúšťa), potom je zrejmé, že rozdiel medzi celkovou čiastkou spojenou s úverom uvedenou v zmluve a tou, ktorá je podľa názoru súdu správna, je 1,17 eur, t.j. suma, ktorá je s ohľadom na predmet plnenia podľa zmluvy, podľa názoru žalobcu, zanedbateľná a ktorá v žiadnom prípade nemohla spôsobiť, že by žalovaný ako spotrebiteľ nebol schopný rozpoznať rozsah svojho záväzku voči postupcovi. Zároveň poukazoval na rozhodnutia iných krajských súdov.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania (výroky II. a III.) je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 9 910,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 25.03.2020 do zaplatenia, odvolaním napadnutý nebol, preto je rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Súd prvej inštancie v predmetnej veci zmluvu uzatvorenú dňa 05.06.2017 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú s tým, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému pre absenciu náležitostí predpokladaných v zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný je tak povinný vrátiť iba zostatok nesplateného úveru bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov.

7. Spornou zostala skutočnosť, či predmetná zmluva obsahuje správne celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a správne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda či žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na zaplatenie všetkých pohľadávok uplatnených žalobou.

8. Nemožno pochybovať, že vychádzajúc z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSpÚ účinného v čase uzatvorenia zmluvy je vyžadované, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere boli pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uvedené tiež obligatórne náležitosti, a to ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že sa zároveň musia uviesť v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Nemožno rovnako pochybovať ani o tom, že zmyslom a účelom tohto ustanovenia (vo svetle tiež článku 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS) je jednak umožniť kontrolu správnosti postupu poskytovateľa spotrebiteľského úveru pri vypočítaní RPMN zo strany orgánov kontroly vrátane

súdob, ale súčasne tiež informovať spotrebiteľa o výške nákladov, ktoré bude musieť v spojitosti s úverom vynaložiť, ale tiež o spôsobe, akým si môže overiť, či výsledná, v zmluve uvedená RPMN je vypočítaná správne, z údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, k naplneniu čoho však podľa názoru odvolacieho súdu v konkrétnostiach posudzovanej veci nedošlo.

9. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že samotný žalobca nespochybňuje, že celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť, uvedená v zmluve, zodpovedá len násobku počtu splátok a výške splátok a úrokov a poplatkov, v ktorých nie je zahrnutý poplatok za poistenie. Logicky teda pri jeho zahrnutí, nevyhnutne údaj o RPMN musí byť vyšší, ako je uvedený v zmluve.

10. Je pravdou, že náklady na poistné nie sú súčasťou celkových nákladov podľa § 2 písm. g/ vtedy, ak uzavretím poistného nebolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, pričom tak povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno preukázania takéhoto stavu, ktorý poplatok za poistenie diskvalifikuje z jeho zahrnutia do celkových nákladov, neovplyvňujú aj správnosť údajov o RPMN jednoznačne zaťažuje dodávateľa, rozhodne nie spotrebiteľa. V posudzovanej veci dohoda o poistení nie je koncipovaná samostatne, ale je zvolená taká formulárová konštrukcia zmluvy, do obsahu ktorej je kompilovaná aj dohoda o poistení pri navrhovaných ostatných podmienkach úveru, pričom zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie formulované spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť o tom, že úver za navrhovaných a poskytnutých podmienok, by bol žalovanému poskytnutý aj v prípade, ak by dohodu o poistení, ktorá je súčasťou zmluvy bol odmietol.

11. Vzhľadom na uvedené, keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti II. a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaný by mal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v odvolacom konaní bol nečinný, žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne po pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).